

РЕШЕНИЕ

№ 23325

гр. София, 13.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9060** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1784, Столична община, район „М.“, [улица], БенчМарк Бизнес център, чрез пълномощник срещу Решение № 3764 от 19.08.2024 г., постановено по НАХД № 15589/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав, с което е изменено Наказателно постановление № С-21-ДНСК-258/16.10.2023 г., издадено от началник на ДНСК-С., против „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, представявано от Д. Р. и В. Л. С.-членове на УС, за това, че дружеството, в качеството си на възложител, е извършило строеж „Тръбна мрежа и шахти за изтегляне на кабели Ср.Н.-10kV, между ТП „Х. К.“ № 41 и ТП „О.“ № 44 на „ЕРМ Запад, [населено място]“, находящ се по [улица]в северния тротоар м/у О.Т.219-О.Т.218 -О.Т.217-О.Т.216, от кръстовище с [улица], пресича [улица], [улица]; пресича [улица]при О.Т.182; по [улица]в северния тротоар м/у О.Т.182-О.Т.180; по [улица]в западния тротоар м/у О.Т.180-О.Т.179; до [улица]преди О.Т.166, без необходимите строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж, в нарушение на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, и е осъществило състава на чл. 237, ал. 1, т.1 от ЗУТ, като нарушението е

извършено в периода от 17.02.2023 г. до 07.03.2023 г. в [населено място], за което и на основание на чл. 237, ал. 1, т. 1, вр. чл. 239, ал.1, т. 2 и чл 222, ал. 1, т.15 от ЗУТ е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева, като е намалил размера на санкцията на 5 000 (пет хиляди) лева.

В жалбата се навеждат доводи, че оспореното решение е неправилно и необосновано. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и измененото с него НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник на Дирекция за национален строителен контрол, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, съответно за правилност и законосъобразност на оспорения съдебен акт.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното:

С жалба от 16.02.2023 г. Етажната собственост на [улица], представлявана от „Мидболкан Инфраструктурал Проджекс“ ООД, чрез управителя и представляващ дружеството О. Г. Л., сезирала СО - Направление „Архитектура и градоустройство - Дирекция „Общински строителен контрол“ (с копие до кмета на район „О.“ и до директора на Дирекция „Експлоатация и поддържане“ „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД) относно „Аварийно-възстановителен ремонт на електроразпределителната мрежа, извършван от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД, съгласно тяхно писмо от 14.02.2023 г. при СО, район „О.“ /по западния тротоар на [улица]от [улица]до [улица]и по северния тротоар по [улица]до [улица]/, с изнесени данни за неправомерно изграждане на трасе с кабел и искане извършващите се дейности да бъдат незабавно преустановени. Във връзка с това на 17.02.2023 г. била извършена от експерти при Дирекция „Общински строителен контрол проверка на място, като установеното било отразено в съставения на същата дата Констативен протокол №САГ23-ТК00-330. Изпълненият строеж бил от III-та категория. Съгласно съставения констативен акт №С23-626-1/07.03.2023 г., възложител и собственик на този строеж бил „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД. За извършеното строителство от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД не били представени строителни книжа - одобрени проекти, издадено разрешение за строеж, протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво, като същото било преценено като незаконно строителство.

В тази връзка началникът на РДНСК С., на основание чл. 225, ал. 1 от ЗУТ, издал Заповед №ДК-02-С-1/27.04.2023 г., с която било наредено да бъде премахнат

гореописаният незаконен строеж. Тези констатации довели да извода, че „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД в периода от 17.02.2023 г. до 07.03.2023 г. в [населено място] е извършило нарушение на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ и е осъществило състава на чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ, тъй като е изпълнило горесцитирания строеж без необходимите строителни книжа - одобрени инвестиционни проекти, издадено разрешение за строеж, за което на дружеството-касатор на 25.05.2023 г. бил съставен АУАН.

В законовопосочения срок срещу АУАН е депозирано писмено възражение, което било прието от административнонаказващия орган за неоснователно.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП.

От правна страна, въззивния съд е приел, че НП и АУАН е съставени от компетентен и оправомощен за това орган. Приел е от обективна страна дружеството-касатор е извършило в посоченото време и на посоченото място описаното в НП /и АУАН/ нарушение, тъй като в качеството си на възложител е извършило горевизирания строеж, без необходимите строителни книжа – одобрени инвестиционни проекти и издадено разрешение за строеж, при разпоредбата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ „Строежи могат да се извършват само ако са разрешени съгласно този закон“. Съдът е приел, че извършеното от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД не представлява маловажен случай на административно нарушение.

За да измени НП по отношение на размерът на наложената санкция, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорността на касатора. Съдът е възприел обаче, че неправилно административнонаказващият орган е определил размера на наказанието без да отчете, че наказаното дружество не е извършило друго нарушение на чл. 163, ал. 2, т. 6 от ЗУТ и не му е налагано предходно административно наказание“ - т.е. това нарушение се явява първо за него, поради което е намалил размера на наказанието до минималния такъв от 5 000 лева.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях.

АУАН е издаден от компетентен орган – длъжностно лице при ДНСК, а НП от началника на ДНСК, в предвидената от закона писмена форма. При издаването им е спазен процесуалният ред за това, като е налице редовна процедура по връчването и на двата акта. Спазени са сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 ЗАНН /ТП № 1/27.02.2015г. по т.д. № 1/2014г. на ВКС и ВАС/.

АУАН и процесното НП съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП съдържат описание на нарушението и датата на извършването му, установен е нарушителят по съответния за това ред, посочен е издателят на акта, а обстоятелствата при извършването му са конкретизирани в пълнота. Предвид на това и АУАН, и издаденото въз основа на него НП, са издадени при спазване на процесуалните правила. В АУАН и НП са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като се съдържат всички индивидуализиращи нарушителя и нарушението данни. Нарушението е индивидуализирано в достатъчна степен, че да може жалбоподателят да разбере какво

е нарушил. В мотивите към решението е направено изложение на установените по делото фактически обстоятелства и на следващите от тях правни изводи.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил пространни и задълбочени мотиви. Съдът подробно е обсъдил възраженията в жалбата, с която е бил сезиран, и аргументирано ги е преценил като неоснователни. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Правилна е преценката на въззивния съд, че „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД“ ЕАД е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 237, ал. 1, т. 1 ЗУТ.

В случая обектът – предмет на административното производство, представлява строеж по смисъла на §5, т. 38 от ДР на ЗУТ, който е от трета категория съгласно чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „б“ ЗУТ и за който се изисква разрешение за строеж и одобрен проект. В случая такива не са представени, поради което, съгласно легалното определение на чл. 225, ал. 2, т. 3 ЗУТ, строежът е незаконен.

Възраженията на касатора, че извършените строителни дейности представляват текущ ремонт и разрешение за строеж не се изисква, правилно са приети от въззивния съд за неоснователни. В този смисъл въззивният съд правилно е приел, че извършените строителни дейности не представляват текущ ремонт по смисъла на чл. 151, ал. 1, т. 2 ЗУТ. Изложеното се установява безпротиворечиво от събраните писмени доказателства. В тази връзка, съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина чрез приобщаването на допустими и относими доказателства.

Неоснователно е и възражението на касатора за нарушаване принципа на съразмерност, установен в чл. 6 АПК. В случая, засягането на правата и интересите на касатора е предвидено в закона, насочено е към постигане на легитимна цел и е пропорционално. Целта на ЗУТ като специален закон за контрол върху строителството и въведената с него нетърпимост към незаконното строителство обвързва контролния орган със задължението да разпорежи премахването на незаконния строеж, от което следва, че тази законова цел не би могла да бъде постигната по друг, по-благоприятен за извършителя начин. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана при баланс на обществения и частен интерес.

Не се споделят и доводите на касатора за необоснованост на съдебното решение, като настоящия състав следва да се отбележи, че необосноваността не фигурира сред касационните основания по чл. 348 НПК, приложими в настоящия случай.

Неоснователни са и доводите по отношение на представеното пред настоящата инстанция разрешение за строеж № Б-42 от 05.03.2024 г. издадено от Н „АГ“, СО близо година след установяване на нарушението на 17.02.2023 г., което по никакъв начин не опровергава установеното от АО. Безспорно е, че към датата на издаване на НП, дружеството-касатор не е имало налице разрешение за строеж и извършваните ремонтно-строителни дейности са явяват незаконни по смисъла на чл. 225, ал. 2 ЗУТ и е осъществен състава на чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ.

Предвиденото в чл. 237, ал. 1, т. 1 от ЗУТ административно наказание глоба е в размер от 5 000 лв. до 50 000 лв. Въззивният съд правилно е приел, че наложената глоба следва да бъде в минимален размер от 5 000 лв., тъй като нарушението е извършено от касатора за първи път.

Не на последно място, решаващият съд подробно е обсъдил възраженията относно

авторството на деянието, вината на нарушителя и наличието на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН, поради което настоящата касационна инстанция споделя мотивите на СРС, изложени по отношение на тях и на основание чл. 221, ал. 2 АПК препраща към тях, като не намира за нужно да ги преповтаря.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3764 от 19.08.2024 г., постановено по НАХД № 15589/2023 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: